



Дата: 13.03.2024 Клас: 2 – Б
Вчитель: Половинкина О.А.

Робота з дитячою книжкою

Буду я природі другом. О. Тимофєєва
«Добра пісенька», Н.Забіла «Ластівки»,
В.Сухомлинський «Камінь», В. Заблоцький
«Горіх».



Мета уроку: ознайомити з літературною творчістю авторів (Віктора Заблоцького, Наталі Забіли, Анатолія Качана, Ольги Тимофєєвої та Василя Сухомлинського,); сприяти розширенню кола читацьких інтересів учнів, удосконалювати навички виразного читання поетичних творів; формувати вміння аналізувати, узагальнювати, робити висновки з прочитаного; збагачувати словниковий запас учнів; виховувати любов до читання.

А щоб гарно нам читати.
Треба ротик всім розім'яти!



Шу-шу-шу — чистомовки я пишу.
Ят-ят-ят — їх пишу для всіх малят.
Ки-ки-ки — всі говорять залюбки,
Ло-ло-ло — щоб чисте мовлення було.



Розчитування за складовою таблицею

ска	бро	тру	сне	пкі	вне
здо	при	смі	вки	тру	сто
сті	бла	вно	кра	вки	ква
тру	сні	при	сту	чка	тку
зна	жде	зва	пкі	нко	три
сне	кру	бре	ско	зне	нкі

Робота за посібником «Сонячні вітрила»

С. 93 – 99.



Буду я природі другом

Жити в мирі та злагоді з природою дуже важливо для людини. Можна захищати свій горіх від хуліганів – цю історію розповість Віктор Заблоцький. Чи зустрічати ластівок навесні, як у віршах Наталі Забіли та Анатолія Качана. Або турбуватися про бузька, як у жартівливій пісенці Ольги Тимофієвої. Найголовніше – не перетворитися на старого дідуся з оповідання Василя Сухомлинського, який так і не зрозумів, що один необережний вчинок може завдати непоправної шкоди природі.

Добра пісенька



Ходить бузюк по стерні
і виклацує пісні.

Та чомусь його пісні
невеселі та журні.
Пожовтіло поле,
Стерня ніжки коле,
Ходить бузюк босий,
Кросівочки просить...

Та й наплела бабця
Для буслика капців,
Маленька Анничка
Дала черевички,
Ще й принесла Галя
Новенькі сандалі.

Взувай, бузюку, не журись,
Добрим людям уклонись.
Носи, бусле, не скидай,
Та й веселої співай!

Ольга Тимофеева

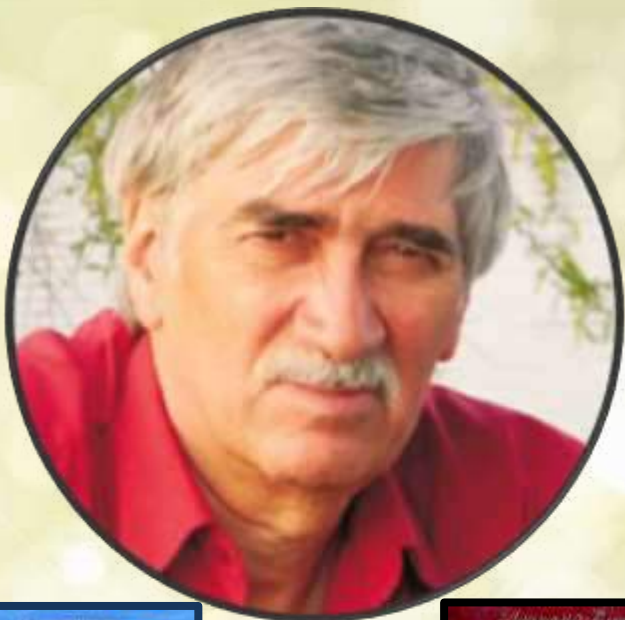
“Добра пісенька” (с.94)

1. Чому бузюк співає
невеселих пісень?

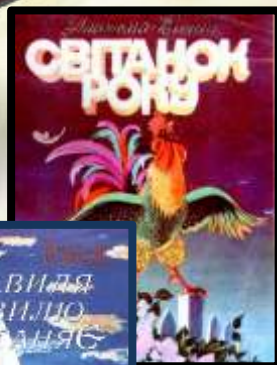
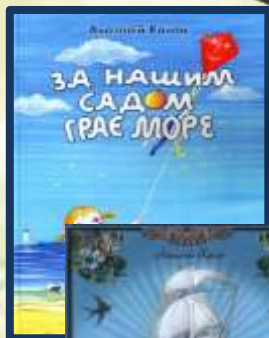
2. Хто подарував взуття
бузюкові?

3. Якої пісні має заспівати
бузюк, взувши нові
черевики?



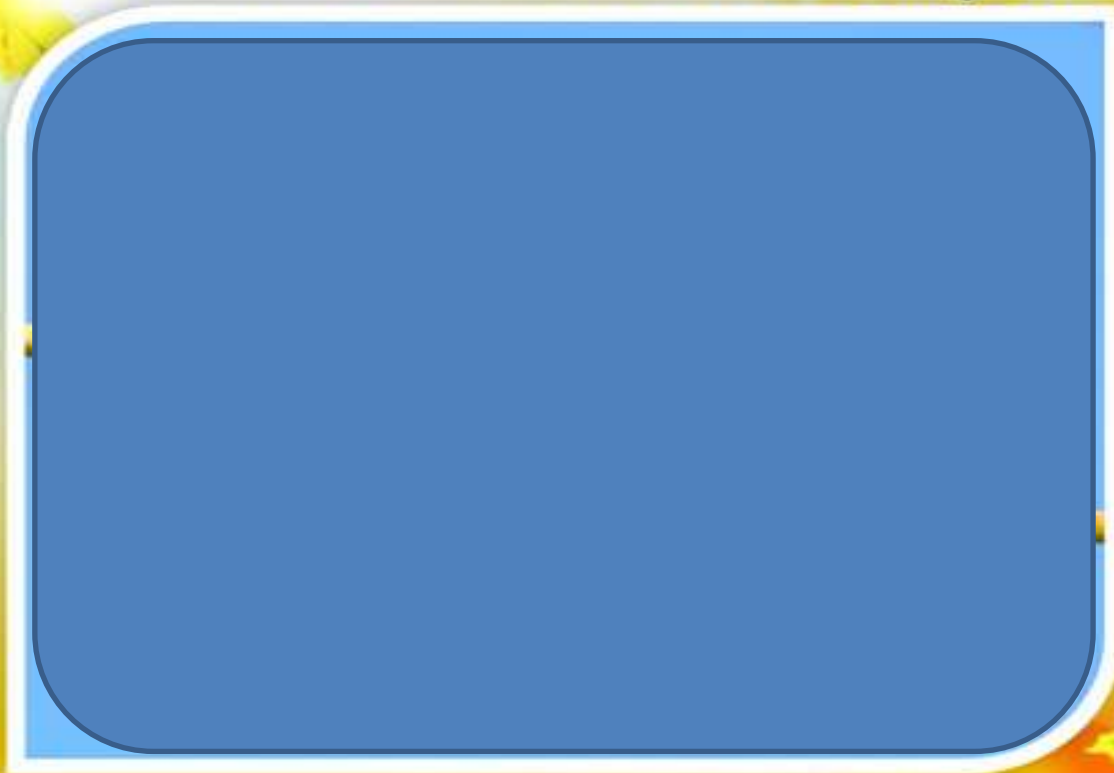


Анатолій Леонтійович Качан – народився у 1942 році у селі Гур'ївка на Миколаївщині. Його дитинство пройшло серед південного степу. Пізніше, коли почав учителювати на Одещині, у його поезії зазвучали і степ, і Дунай, і Чорне море. У віршах поета багато гумору, казкових персонажів, ігор зі словами.



Відгадай загадку

Швидко скрізь цей птах літає,
Безліч мошок поїдає,
За вікном гніздо будує,
Тільки в нас він не зимує.



Чекання

Навесні, коли бузок
Хоче зацвітати,
Виглядає ластівок
Наша біла хата.



Ми подвір'я підмели,
Висіяли квіти,
А весні допомогли
Яблуні білити.



І розчистили струмок,
Що тече з діброви...
До прильоту ластівок
Все у нас готово.

Анатолій Качан

“Чекання” (с.94-95)

1. Як діти готуються до приходу весни?
2. Яких пташок зустрічатимуть діти?
3. Які ще пташки повертаються із вирію навесні?



Відгадай загадку

Навесні пташки чарівні
Оселились у шпаківні.
Пір'ячком виблискують,
Пісеньки висвистують.
Здогадались, дітки?
Так?
Це весняний вісник —
...

шпак



Відгадай загадку

У долині цілий
день
Він співа дзвінких
пісень.
Як верба і як
калина,
Птах цей — символ
України.
Тішить піснею
людей
Гарна пташка — ...



СОЛОВЕЙ

Відгадай загадку

Сіра пташка на
лужку
Нам кує :”Ку-ку,
ку-ку-ку”.
Та погану звичку
має —
Яйця в гнізда
підкладає.
Ця матуся-
вередуля
Називається ...

зозуля



Наталя Забіла



Народилася поетеса в Санкт-Петербурзі у високоосвіченій родині, де любили книжки, музику, театр.

Наталя Львівна так згадує своє дитинство: «Нас у родині було семеро сестер і братів, я по старшинству — друга. Мама не вміла співати, тому перед сном читала нам вірші, яких вона знала безліч. Не дивно, що майже всі ми змалку любили малювати, писати вірші та казки».

Поетеса видала близько 200 книжок: «Ясочина книжка», «Під ясным сонцем», «Лісова криничка», «Прогулянка до лісу» та інші.

Ластівки



Пригріва весняне сонце. В рівчаках біжать струмки.
Метушаться за віконцем клопітливі ластівки. Вже останній
сніг розтанув. Яся встане вранці-рано та відразу до вікна.

— Чом це, мамо, пташенята до вікна летять щомить? Це вони до мене в хату, мабуть, хочуть залетіть?.. Відчини віконце, мамо, хай вони сюди летять. Я дивитимусь — руками я не буду їх займать...

Підлетіли. Відлетіли. Тільки крильця — блим та блим!
— Це вони будують вміло для своїх маляток дім.

Всі працюють безупинно, не марнують, бачиш, час,— грудочки м'якої глини в дзьобах носять раз у раз.

Скоро буде тут гніздечко, добре зліплене з землі. В нім лежатимуть яєчка у м'якесенькім кублі.

Потім будуть пташенята, ненажери — просто страх. Цілий день їм батько й мати все носитимуть комах...

Підростуть в маляток крила, мати їх навчить літати.

А тоді настане осінь. Стане зразу холодніш. Рано-вранці білі роси заблищать, неначе сніг...

— Взимку ж, мамо, пташенятам буде холодно в гнізді... Правда ж, ти до мене в хату всіх їх впустиш отоді?

— В теплий край тоді далеко полетять усі пташки: журавлі, качки, лелеки і маленькі ластівки. А як стане знов на дворі тепло й весело — весна, прилетять пташки з-за моря знов до нашого вікна...

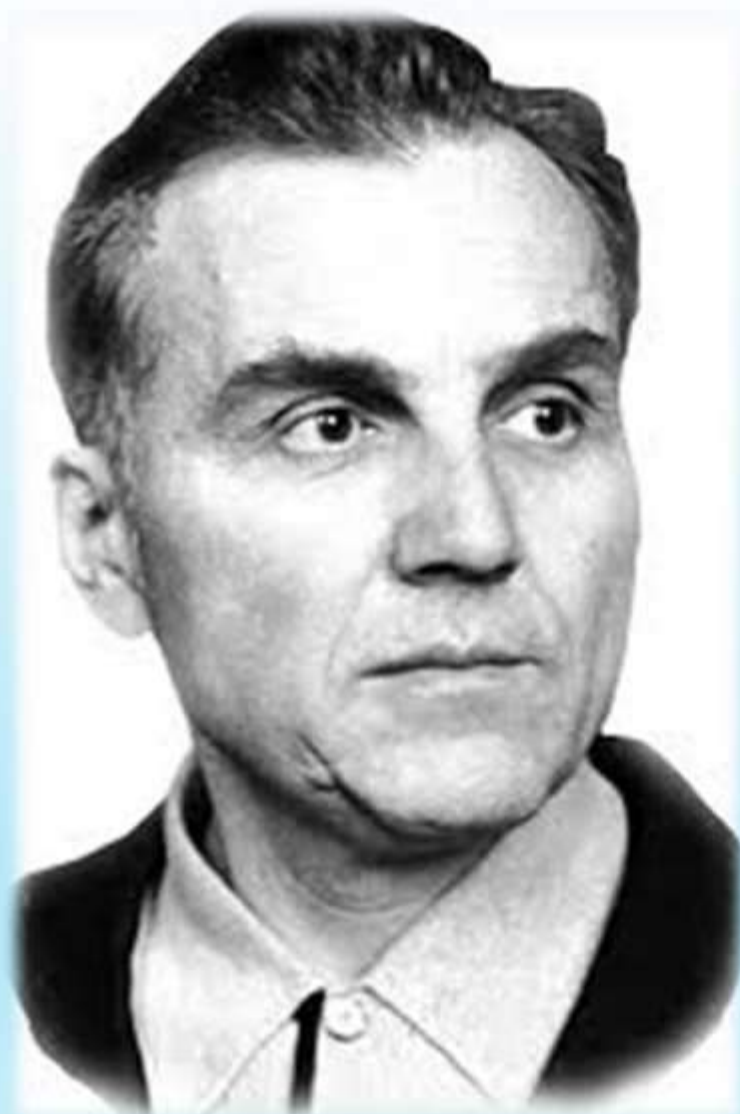
Наталя Забіла “Ластівки” (с.95-96)

1. Про яку пору року йдеться у творі?

2. Хто прилетів до вікна Ясочки?

3. Що розповіла мама Ясочці про ластівок?

4. Що підказує нам, що дівчинка має добре серце?



*Василь
Олександрович
Сухомлинський-
видатний
український
вчитель,
письменник.*

Камінь

У лузі, під гіллястим дубом, багато років жила криниця. Вона давала людям воду. Під дубом біля криниці відпочивали подорожні. Одного разу до дуба прийшов хлопчик. Він любив пустувати. Тож і подумав: «А що воно буде, як я візьму оцей камінь і кину його в криницю! Ото, мабуть, булькне дуже!»

Підняв камінь, кинув його в криницю. Булькнуло дуже. Хлопчик засміявся, побіг і забув про свої пустощі.

Камінь упав на дно і забив джерело.

Вода перестала заповнювати криницю. Криниця засохла.

Засохла трава навколо криниці, і дуб засох, бо підземці струмки потекли кудись в інше місце.

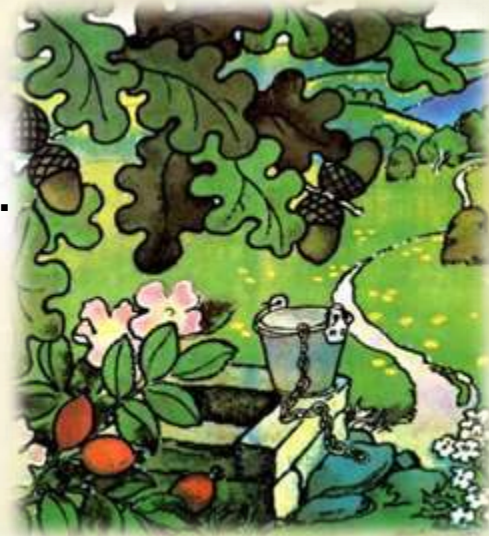
На дубі перестав мстити гніздо соловейко. Він полетів у інший луг.

Замовкла соловейкова пісня. Сумно стало в лузі.

Минуло багато років. Хлопчик став дідусем. Одного разу він прийшов на те місце, де колись був зелений луг, стояв гіллястий дуб, співав соловейко, вабила прохолодна криниця.

Не стало ні лугу, ні дуба, ні соловейка, ні криниці. Довкола пісок, вітер здіймає хмари пилюки.

«Де ж воно все поділося?» — подумав дідусь.



Василь Сухомлинський

“Камінь” (с.96-97)

1. Яку користь приносила людям криниця під дубом?
2. Що зробив хлопчик, який любив пустувати? Які наслідки цих пустощів?
3. Яка головна думка оповідання?
4. Як треба ставитись до природи? Чому?



Горіх



Він ріс у нашому дворі поміж каштанами й кленами. Чи його посадці? хто, чи сам посіявся ніхто не знав. Стояв високий, стрункий, з розлогими вітами, на яких серед пахучого листя зеленіли ще дрібні кульки горіхів.

Раптом я побачив, як до горіха, злодійкувато оглядаючись, підійшов хлопець і здоровенною палицею заходився гамселити по гіл्लю. Він намагався збити недозрілі плоди. Дерево шелестіло, сипалося листя... Мені здавалося, що воно тихо стогне від болю й незахищеності.

Хлопець був старший за мене, але я вже не думав про це. Швидко кинувся до нього й вихопив з його рук палицю.

— Ти нащо дерево нівечиш? — закричав я. — Хіба не бачиш, що горіхи зелені? А скільки гілок пооббивав...

— А ти хто такий?.. — витріщив очі бешкетник. — Воно що — твоє?.. Моє! — розпалився я. І раптом додав примирливо: — Моє і твоє. Достигнуть — тоді й приходить, поласуємо горіхами.

Незнайомець глипнув на мене, постояв трохи, певно, вирішував, що йому робити далі, потім махнув рукою:

— А-а-а... Нехай росте. Бувай! І пішов своєю дорогою.

А мені стало радісно, гарно. Я підійшов до горіха й тихенько йому сказав: «Рости, горішку. Рости й не бійся. Я тепер тебе завжди захищатиму».

Віктор Заблоцький

“Горіх” (с.97-98)

1. Які дерева росли у дворі?
2. Що зробив хлопець, підійшовши до горіха?
3. Хто кинувся захищати дерево?
4. Чому автору вдалося домовитися з хлопцем-розбишакою?
5. Чому у нього на душі стало радісно?

Домашнє завдання

**Посібник «Сонячні вітрила»
с.93-99.**

Перевірте, чи уважно ви читали твори, уміщені в цьому розділі. Виконайте завдання на стр.98-99.



Фото робіт надішліть на Нитан



**Дякую за
старанність!**

